

NA SLOVÍČKO

Vánoční zastavení

Celý advent je obdobím čekání na Štědrý den, na Ježíška. Čekání na radostnou událost vytváří příjemné napětí, které vrcholí v okamžiku naplnění očekávané chvíle. Co ale děláme nyní? Sháníme dárky, jídlo a pití..., měli bychom se ale umět na chvíli zastavit a těšit se z tohoto období.

My ve škole jsme začali vánoční výzdobou, před školou nás vítá dřevěný betlém, ve škole jsou to kapřiči, vánoční stromček, pohlednice a přáníčka od kamarádů ze zahraničí. V kostele sv. Klimenta jsme si zazpívali, zahráli a zarecitovali. V neděli nás potěšil vánoční jarmark na Dolním náměstí a doma nás určitě čeká adventní věnec a poslední svíčka k zapálení.

Až si ji zapálíme, vzpomeňme na všechny dobré lidi kolem nás a popřejme si navzájem krásné a klidné Vánoce, hodně dárečků, pohody a porozumění.

Všem ve škole bych chtěla poděkovat za náročnou práci a do nového roku popřát hodně sil a energie. I naši škole bych chtěla popřát, a to hodně slušných, šikovných a úspěšných žáků, kteří budou jméno naší školy, která se od 1. 2. 2015 bude jmenovat Základní škola Vítězslava Háčka Odolena Voda, šířit i mimo hranice našeho města.

Hezké Vánoce nám všem přeje

Mgr. Ivana Ullmannová

Vánoční koncert

Mezi nezapomenutelné předvánoční zážitky jistě bude patřit vánoční koncert naší školy, který se uskutečnil ve čtvrtek 11. prosince v kostele sv. Klimenta. Když jsme dorazili do kostela, posedali jsme si do lavic a s netrpělivostí jsme očekávali začátek koncertu.

Na pódiu se najednou objevili naši spolužáci Šimon Běhan a Klára Melicharová, kteří celý koncert uváděli. Ve svém povídání nám připomněli některé zvyky a tradice, advent a 4 svíčky na adventním věnci, tradici a minulost Vánoc, vánoční koledy i vánoční stromček. Jejich povídání bylo proloženo jednotlivými vystoupeními pěveckého kroužku p. uč. K. Hlavínové, kroužku flétny p. uč. L. Koudelkové, třída 4.A pod vedením paní ředitelky I. Ullmannové. Zpívali také sólisté Věra Švarcová, Tereza Pikešová, Elen Soprová a Bára Vinšová, na housle zahrála Květa Šteflová a v neposlední řadě zarecitovali Adéla Marková, Týna Šmejkalová, Lád'a Toman, Kateřina Panoušková, Lucie Rašková a Michael Pavlík.

Na závěr jsme si všichni společně i s panem farářem zazpívali koledy Narodil se Kristus pan a Štědrej večer nastal.

Děkujeme všem účinkujícím za zajímavý zážitek

M. Dragoun a A. Jirásek 8.A

Uvnitř tohoto vydání:

Filmová noc	2
Příběhy bezpráví	3
Recitační soutěž	3
Nebezpečí na internetu	4
Cestujte s naší CK Happy	4
Z pera našich spolužáků	5

Jaká byla letošní filmová noc z pohledu 8.A

Z mého pohledu mi filmový maraton přišel super. Líbil se mi nápad tvoření školy ze samolepící folie. Vymyšlení básničky není úplně moje záliba, ale byli tu jiní, kteří vymysleli vtipné a pěkné básničky. Výběr filmů mě malinko zklamal - vloni mě filmy bavily víc. Jsem ráda, že jsme se mohli zasmát nad fotkami a z prvního stupně a zavzpomínat na naše bývalé spolužáky. Aktivita v tělocvičně mně moc nesešla. Obecně jsem si maraton užila.

Letošní filmový maraton byl celkem dobrý. Bylo zde mnoho mých kamarádů, a proto mě to bavilo. Nejlepší byly hry v tělocvičně. Bylo to opravdu dobré - házet míčem, běhat a blbnout.

Letošní maraton se mi líbil, ale filmy se ukončily moc brzo. Večer byl pořád nějaký program a v noci taky „nějaké“ vylomeniny, tak jsem spal jenom hodinu. Básnička se nám povedla, líbila se. Asi jsme i trochu zlobili, protože pak se zlobila i paní učitelka.

Filmový maraton se mi tenthle rok líbil. Paní učitelky to měly dobře připravené, je dobře, že se každý rok neopakují stejné aktivity. Chtěla bych tam jít znova.

Maraton byl pro mě fajn, ale asi jsme trochu zlobili. Ale bylo to fakt super. Strašně jsem si to užila, protože jsme byli zase všichni spolu. Hráli jsme různé hry v tělocvičně, ve třídě, jenom filmy mě moc nebraly.

Do školy chodíme rády,
máme tam skvělé kamarády,

naše učitelka Járna
přivítá nás ráda.

Jednou týdně test si dáme,
vždycky z toho radost máme.

Jednou ročně ve škole i spíme,
pak se z toho týden léčíme:

Návštěva Sociálně odlehčovacího centra v Praze 7

V rámci školního projektového dne "Den seniorů" jsme měli 31.10. možnost navštívit Sociálně odlehčovací centrum v Praze 7. Přicházeli jsme s téměř nulovými znalostmi a vědomostmi o tom, jak zařízení funguje, ale i o jiných skutečnostech týkajících se života seniorů v naší společnosti. Předem jsme si připravili dotazy, které nás nejvíce zajímaly. Ve společenské místnosti jsme pak měli možnost se setkat s p. Švecovou, která nám všechny dotazy zodpověděla. Závěrečná prohlídka zařízení nám umožnila představit si život starších lidí a nelehkou práci personálu.

Tady je několik našich otázek a odpovědí:

Kdy a proč se dostávají lidé do Vašeho zařízení?

Když se senior nedokáže postarat sám o sebe, nebo se o něj nemůže starat jeho rodina.

Jak Vaše zařízení funguje?

Senioři jsou přijímáni na základě žádosti, kterou vždy posoudíme. Nepřijímáme nemocné a agresivní klienty, ostatní mohou v našem zařízení žít na trvalo, nebo je možné zde být pouze několik dnů, týdnů, když jede rodina na dovolenou apod.

Kolik je u vás v současné době klientů?

V současné době 38.

Jaký mají senioři kontakt s okolím?

Kontakt s okolím určitě mají - návštěvy rodiny, přátel, do centra dochází pedikérka, pan farář. Někteří podle svých schopností mohou chodit do cukrárny, na malé nákupy apod.

Mohou mít senioři nějaké vlastní zvíře?

To bohužel nemohou, mají pouze jednoho společného papouška na chodbě, ale vlastní zvířata ne. Pokud by si ale chtěli přinést nějaký kousek nábytku z domova, tak je to možné, aby si mohli uchovat vzpomínky.

Mají nějak upravený jídelníček a které jídlo je nejoblíbenější?

Jídelníček mají upravený pouze ti, kteří musí dodržovat nějakou dietu. Mezi nejoblíbenější jídlo patří určitě jakékoliv sladké.

Z otázek a odpovědí vybrala: Mirka Sedláčková, Aneta Dvořáková 8.A

Příběhy bezpráví

Na konci listopadu jsme měli možnost zhlédnout film *Z deníku Ivany A.*, který zachycoval události roku 1989 a hlavně se zaměřoval na sametovou revoluci. Poté přišel pan Vejvoda - bývalý ředitel a učitel na naší škole a vyprávěl nám o událostech té doby, o životě před revolucí i po, o vzniku Občanského fóra tady u nás na Odolce. I přesto že jsme o této době příliš nevěděli, bylo to opravdu zajímavé a poutavé dopoledne.

Film se mi velice líbil, protože byl ze života mladé studentky, která tohle všechno prožívala. Bylo to natočeno z jejího pohledu a neřešili tam žádné odborné názvy, nebyla tam ani spousta letopočtů. Byl to prostě život. Vyprávění pana Vejvody bylo naprosto perfektní. Nikdy jsme nebyla pozornější než právě po dobu jeho přednášky.

Libilo se mi, že se lidé bavili a užívali si života, i přesto že to nebylo jednoduché. Také mě zaujalo, že studenti prosadili svůj názor a nebáli se toho, že dostanou pendrekem. Zarazilo mě, že lidé museli stát třeba hodinu před otevřením obchodu, aby dostali, co chtěli nebo potřebovali.

Byla jsem ráda, že jsem se dozvěděla víc o tom, co se stalo v roce 1989, protože jsme toho moc nevěděla. Na filmu se mi líbilo, že byl zpracovaný zábavnější formou. A pak na té přednášce jsem zjistila, jak lidé v té době museli žít. Neustálý nedostatek některých potravin, základních potřeb. Nechtěla bych to zažít.

A. Plecitá, B. Mišnerová, A. Šulcová 9.B

Recitační soutěž „O Hádkovo pírkó“ a Vánoční setkání recitátorů

Recitační soutěž začíná každý rok třídním kolem, kdy mezi sebou bojují žáci jednotlivých tříd o postup do školního kola. U nás ve třídě letos postoupili Šimon Běhan, Láďa Toman a Verča Trčková.

Ve školním kole v kategorii 8. - 9. tříd obsadil Láďa dělené první místo, ostatní zástupci se bohužel neumístili. Slavnostní vyhlášení proběhlo v Hádkově domku v Dolínku, kde byli vítězové odměněni knihou a diplomem.

Poté se Láďa ještě jako vítěz své kategorie zúčastnil Vánočního setkání recitátorů, které proběhlo 3. prosince na naší škole a kterého se zúčastnili recitátoři z okolních škol - ZŠ Líbeznice, Klecany, Panenské Břežany, Zdiby a Praha 6 - Dejvice. Mohli jsme si tak porovnat své výkony s výkony vítězů z jednotlivých škol. Pro všechny byla připravena odměna v podobě mikulášské nadílky (čokoláda, lízátko a perník) a také knížka a pamětní list.

Výsledky letošního školního kola:

I. kategorie - 1. třídy:

1. místo	Nikol Sailerová	I. B
2. místo	Matěj Polák	I. C
	Michal Diviš	I. C
3. místo	Zuzana Nemcová	I. A
	Barbora Hrušová	I. B

II. kategorie - 2. - 3. třídy:

1. místo	Veronika Klečková	II. C
----------	-------------------	-------

2. místo	Karolína Dostálová	III. A
	Veronika Říhová	II. A
3. místo	Alena Pozlerová	II. B
	Tereza Lafková	III. B

III. kategorie - 4. - 5. třídy:

1. místo	Veronika Koščová	V. C
2. místo	Ondřej Matviak	V. C
3. místo	Jan Flídr	IV. B
	Adéla Sailerová	IV. B

IV. kategorie - 6. - 7. tříd:

1. místo	Michal Pavlík	VI. A
	Lucie Rašková	VI. A
2. místo	Anežka Dekarová	VII. B
3. místo	Kateřina Měchurová	VI. A
	Yasmine Beaioui	VI. B

V. kategorie - 8. - 9. tříd:

1. místo	Ladislav Toman	VIII. A
	Kristýna Šmejkalová	VIII. B
2. místo	Viktorie Valterová	VIII. B
3. místo	Anna Plecitá	IX. B

Šimon Běhan, Láďa Toman 8.A

Na listopadové třídnické hodině jsme se zabývali nebezpečím na internetu. Přestože je internet vzhledem k neustálým varováním, že by se mohl zhroutit, stále v relativním bezpečí, neznamená to, že je bezpečný. Pro nezkušeného a neopatrného uživatele mohou být důsledky surfování velmi nemilým překvapením. A tak jsme měli možnost seznámit se znovu s výrazy jako je spam, viry, hoaxy, adware, spyware apod. Zjistili jsme, že na internetu můžeme potkat člověka, který se snaží vyvolat v nás dětech falešnou důvěru, vylákat nás na schůzku a tady nás i zneužít, že je možné proniknout do většiny cizích počítačů za účelem získání informací o systému a o přístupu ke všem informacím na systému. Dokonce je možné pomocí internetového podvodu vylákat z uživatelů přístupové údaje k účtům a ty potom zneužít pro svoje obohacení, často se pro to používají podvodné e-maily. Na závěr jsme si vytvořili 6 pravidel bezpečného pohybu na internetu, které všichni moc dobře známe, jenom zapomínáme se podle nich chovat!

ŠESTERO BEZPEČNÉHO POHYBU NA INTERNETU

1. **Neukládat osobní údaje na internetu**
2. **Neotvírat reklamní okna**
3. **Nestahovat podezřelé soubory**
4. **Bavit se na internetu jen s tím, koho osobně známe**
5. **Mít kvalitně zabezpečený počítač**
6. **Nechodit na neznámé stránky a neposílat přes internet svoje fotografie**

Cestujte s naší CK Happy

LONDÝN

Londýn, jakožto hlavní město Anglie, láká nespočtem historických i moderních památek, pestrým nočním životem a typickou architekturou. Každý, kdo Londýn navštíví, neubrání se pocitu, že za každým rohem čekají ještě větší překvapení, než jaká doposud viděl.

V Londýně se domluvíte samozřejmě anglicky, místní obyvatelé jsou zdvořilí a ochotně vás vyslechnou. Ti, kteří by rádi ochutnali některé anglické pochoutky, mohou vyhledat stánky s oblíbeným „fish and chips“, tj. smažená ryba s hranolky. Z anglické kuchyně je dále možno v mnoha restauracích ochutnat typickou snídani: slanina, vejce, pečené klobásky a houby.

Anglickou měnou je libra, což je v sou-

FACEBOOK ?

Kdybych nepoužívala facebook k povídání s kamarádkou, uvažovala bych o jeho zrušení. V podstatě ho skoro vůbec nepoužívám. Neumím si představit, že bych celý den jen seděla u FB. Nechápu, co na něm ostatní neustále dělají, protože já bych se hrozně nudila. Myslím, že ostatní nepotřebují vědět, co neustále dělám, jak se mám apod., jak k tomu všichni využívají statusů a tisíce fotek, které skoro denně přidávají na profil. Nejlepší je na něm to, že si můžu jen tak psát s ostatními, ale jinak na něm nic tak úžasného nevidím, abych musela u počítače sedět celé odpoledne a koukat, co všichni dělají. B.V.

Facebook je pro mě druhý nejdůležitější způsob komunikace, ten první je telefon. Je rychlejší a mám ho všude s sebou. Ale FB je mnohem lepší - můžeme tam dávat fotky, „lajkovat“ je, popovídat si s přáteli, zeptat se jich, když jsme něco zapomněli, opsat od nich zápis, nebo i domácí úkol. Jsou tam různá videa, novinky a můžeme se tam dozvědět něco nového. Můžeme tam poznat i nové lidi, i když to může být někdy nebezpečné.

M.P.

časné době asi 36,- Kč.

Rozhodně doporučujeme London Eye. Jedna jízda bohatě stačí na prohlídku celého Londýna.

Velmi zajímavé je i londýnské metro, je nejstarší na světě. Na stanici Baker Street, známé jako domov Sherlocka Holmese, lze navštívit Muzeum voskových figurín Madame Tussauds.

Zkrátka v Londýně stojí za návštěvu úplně vše.
Tak neváhejte a pojed'te s námi.

Bára Vinšová 8.A

Z PERA NAŠICH SPOLUŽÁKŮ

I v letošním školním roce psali žáci 8.B panu Komenskému a vy si zde můžete přečíst některé jejich postřehy:

V Odoleně Vodě dne 8. října 2014

Dobrý den pane Komenský,

moc se mi líbily některá vaše slova třeba „Pojďte se sami býti vzdělanými, neboť v temnotách nevzdělanosti se vždy znovu rodí zlo.“ Ale nejvíce se mi líbilo tohle „Nikdo se nerodí jen pro sebe, nutnost bydlet spolu, s ostatními spojuje všechny trojnásobným svazkem, jímž jest jeden každý povinen: 1. nikoho neztratiti, 2. každému dávat, co mu patří a 3. prospívat, jak kdo může!“ Myslím, že je spravedlivé, že do školy mohou chodit nejen kluci, ale i holky, bohatí nebo chudí a bylo jedno, jestli jsou urození nebo ne, a nebo z vesnic, či městeček.

Jsem žákyně z 21. století

Vážený pane,

žasnu nad vaší inteligencí. Líbí se mi vaše myšlenka změnit učení, dá se říci, že jste tím změnil i celý svět. Kdybyste tuto svoji myšlenku neprojevil, mohli bychom mít hloupý svět plný nevědomostí, hlupáctví a nešikovnosti.

Hlavně vám mohu děkovat já sama osobně, kdybych nechodila do školy a nenaučili mne mnohé, nemohla bych vám napsat tento dopis.

Mockrát vám děkuji a velmi si vážím vašeho díla, moudrosti a toho všeho, co jste pro nás vymyslel.

P. S. Moc mne zaujal tento citát: „Lépe někdy začít než nikdy.“

S pozdravy Simona

Vážený pane,

ráda bych se vás dotázala na pár otázek, které nejsou zodpovězeny. Kde jste bral inspiraci na tolik citátů, projevů a výroků? Nad vašimi citáty je vždy důležité se zamyslet. Nejsou jen o tom, že si je člověk přečte. Lidé, co jen čtou a nikdy se nezamyslí nad jejich dějem, takoví lidé podle mě neumí přemýšlet. Vy jste byl člověk, který je přemýšlet naučil. Ale kdo je toto naučí dnes? Na světě je jen málo lidí, kteří je to naučí.

„A nerodí se pouze děti boháčů, šlechticů a úředníků k podobným vyšším hodnostem, aby pouze jim byla otevřena latinská škola, a ostatní byli odmítáni jakoby beznadějně.“ V tomto citátu s vámi plně souhlasím.

Děkuji vám za váš volný čas.

S pozdravem A. M.

Dobrý den,

v hodině literární výchovy jsme se o vás učili a později jsme dostali úkol vám napsat dopis.

Hlavní věcí, co se mi líbí, je kniha Škola hrou. Vím, že se vámi inspirovalo školství a hlavně paní učitelka Predigerová, která často zmiňuje vaše jméno. Jsem si vědom, že ačkoli máte uznávaná díla na celém světě, asi bych vaši knihu nečetl, protože je směřována pro jiné lidi, ale možná se poštěstí. Ale vaše myšlenka školy hrou a doporučení, že si má člověk všechno vyzkoušet, byla naprosto revoluční. Za necelých deset minut končí hodina a já nevím, co dál napsat, mimochodem kdybyste chtěl odpovědět, předejte dopis paní učitelce Predigerové ze Základní školy Odolena Voda.

Děkuji Lukáš V.

Ve škole je zábava

Adéla Sailerová, Daniel Capalini 4.B

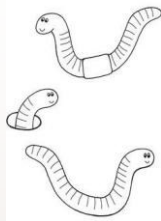
Ráno je můj kamarád,
ve škole si hraju rád.
Ve škole je zábava,
nikdy špatná nálada.

Ráno snídám housku s medem,
do školy pak s tátou jedem.
Když pak dojdu do školy,
ještě dělám úkoly.

Ve škole je zábava,
ani žádná námaha.
Svačinka je dobroučká,
někdy taky slad'oučká.

6.B píše bajky

KOS A ŽÍŽALA

Tereza Morávková

Byl jednou jeden kos a měl velký hlad, ale nenašel ani broučka, tak chodil pořád dál a dál, až nakonec našel žížalu.

Kos už chtěl žížalu sníst, když vtom žížala promluvila: „Když mě nesníš, můžu ti někdy pomoci!“ Kos se zasmál: „Jak ty bys mi mohla pomoci? Ale dobře nechám tě žít.“ Kos uletěl pryč.

Jednou uviděl v lese lovce ptáků, chtěl uletět, ale lovci ho chytili a dali ho do pytle. Všechno se zdálo být ztracené, když vtom se připlazila žížala a řekla: „Neboj se, na svůj slib jsem nezapomněla, pomůžu ti.“

Za chvíli přivedla žížala medvěda, ten rozdrápal pytel a kos byl volný. Žížala jenom poznamenala: „Jsem malá, ale šikovná.“

Věř i tomu nejmenšímu!

KOČKA A PES

Valentýna Mrázová

Na dvorku jednoho stavení žila kočička Micka a pejsek Alík. Jednoho dne se kočička rozhodla, že si postaví nový domeček. Nejprve si Micka pečlivě nanosí dřevo, pak se dala do práce, vše pečlivě přeměřovala. Alík si z ní dělal legraci: „Micko, ty to děláš moc dlouho, já už bych to měl dávno postavený.“ Kočička mu v klidu odpovíděla: „Tak se dej do práce a předved' mi to.“ A Alík se dal taky do práce. Rychle nařezal dřevěná prkénka, ani je pořádně nezměřil. Za chvíli byl opravdu s prací hotov. Běžel za Mickou, aby se jí pochlubil. Už z dálky vidí, že se na něho Micka usmívá a ukazuje na krásný domeček. Když se ohlédl na ten svůj, tak zjistil, že už mnoho nechybí a bude z něho jenom hromádka prken. Pejsek se styděl za svou nepovedenou práci, musel uznat, že domeček Micky je hezčí, pevnější, každé prkénko je poctivě přibité. A kočička mu poradila: „Když chceš pěkný domeček mít, raději dvakrát měř a jednou řež.“

Práce kvapná, málo platná!

9.B píše úvahu

Je na světě spravedlnost ?

Na to lze podle mě odpovědět lehce. Není a myslím si, že ani nikdy nebude. Kdyby byla, neděly by se věci, které se ve světě dějí. Když to vezmu z té méně závažné stránky, tak např. člověk, který se ve škole flákal, neučil se, se stal v životě bohatým a úspěšným třeba jen kvůli tomu, že měl bohatou rodinu, nebo jen dobré známosti. A naopak člověk, který se ve škole snažil, byl chytrý, měl dobré známky, neměl v dospělosti takové štěstí, neměl dost peněz a stal se chudším a neúspěšným. Je tohle opravdu spravedlivé? Každý by měl přece dopadnout podle toho, jak se chová, jak se snaží a co pro to dělá! Ale takhle to bohužel nefunguje a nikdo s tím asi nic neudělá.

Ted' se vrátím k té druhé a závažnější stránce naší otázky. Je spravedlivé, že se ve světě vraždí, ať už lidé nebo zvířata, která za nic nemohou. Je spravedlivé, že lidé, kteří měli být odsouzeni za ty strašné věci, které spáchali, jsou volně na svobodě a ubližují dál? Tohle nikdy nepochopím, ale co já zmůžu? Nijak to neovlivním. Ale určitě někdo takový existuje, kdo by mohl tyhle věci změnit, ale to by musel chtít a nebát se. Neříkám, že já jsem vždycky spravedlivá, ale nezacházím do takových extrémů. A taky netvrdím, že na světě je jenom nespravedlnost, ale myslím si, že bohužel více převažuje a je mi to líto.

B. Mišnerová

Nikdo není bez chyby

Každý člověk na světě má nějaké chyby, i když si to možná nechce přiznat. Nemusíte je vidět hned na první pohled, ale můžete je objevit, až když toho člověka lépe poznáte.

Jaké by to bylo, kdybychom byly všichni bez chyby? Asi opravdu divné. Ale na druhou stranu, vše by bylo v naprostém pořádku, nikdo by se nespletl, ani by neudělal žádný omyl, byl by to bezstarostnější život. Asi by začal být po nějaké době i nudnější.

Každý člověk vnímá své chyby spíše úplně jinak. Někdo si říká, že je úplně nemožný, někdo nad tím mávne rukou a pomyslí si, no jsem taková, jaká jsem a nikdo, ani já s tím nic neudělá.

Proto musíme lidi a hlavně své přátele přijímat i s jejich chybami. Také se říká, že chybami se člověk učí a jak bychom se učili, když bychom žádné chyby nedělali. Je to lepší, když nikdo není bez chyb.

L. Stokíčová

*Příjemné prožití vánočních
svátků a do nového roku
hodně štěstí, zdraví
a spokojenosti
přeje*

Na slovíčko